

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120207485
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120207485.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava-mestská časť Staré Mesto, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: H. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. S. XXX, o zaplatenie sumy 3.700,91 eura s príslušenstvom a o čiastočnom späťvzatlí žaloby, takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 359,47 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 359,47 eura od 21.08.2020 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 561,07 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 561,07 eura od 21.08.2020 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku sa žaloba **z a m i e t a .**

IV. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne VÚB, a.s.) sa žalobou zo dňa 29.09.2020, doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.09.2020, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.700,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.700,91 eura od 21.08.2020 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Uznesením č.k. 11Csp/50/2020-46 zo dňa 11.11.2020 tunajší súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca - spoločnosť VÚB, a.s. a na jeho miesto vstúpila ako žalobca spoločnosť uvedená v záhlaví tohto rozhodnutia.

3. Žaloba bola odôvodnená tým, že medzi VÚB, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 09.04.2015 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.400,- eur a bola povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80,- eur. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového

informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu NBS. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a to ani napriek viacerým výzvam. Pred odstúpením na vymáhanie pôvodný žalobca vystavil ku dňu 06.08.2020 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.07.2020 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 3.700,91 eura. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.07.2020, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.08.2020. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka vo výške určenej nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.08.2020 do zaplatenia. V doplnení žaloby nový žalobca uviedol, že v zmysle čl. I. a čl. II. Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro PREMIUM, žalovaný uviedol všetky podstatné informácie o svojich príjmoch a mesačných výdavkoch, takže je zrejmé, že veriteľ konal s odbornou starostlivosťou a preukázal splnenie povinnosti vyplývajúcej z § 7 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca zasiela súdu aj potvrdenie MVSR o vyplácaní výsluhového dôchodku, ktorým bol overený príjem žalovaného. Žalovaný dňa 07.04.2015 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro PREMIUM. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., platných a účinných v čase podpisu žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro PREMIUM zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Zo strany banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 09.04.2015, o čom svedčí podpis na uvedenej žiadosti. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.400,- eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 80,- eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 24.04.2015 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V posudzovanej veci bol žalovanému poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru, a to revolvingový úver. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. V predloženej zmluvnej dokumentácii sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a jeho prílohy č. 2. O výške ročnej úrokovej sadzby 22,80% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 2.400,- eur a výške štandardnej mesačnej splátky 80,- eur bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s., ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nie je bezúročný. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 24.04.2015 ako vyplýva z predložených položkovitých výpisov z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním karty. Rozsah čerpania žalovaného predstavujú debetné transakcie v celkovej sume 3.061,07 eura. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 2.480,- eur,

ktorá je podrobne rozpísaná vo výpisoch z kartového účtu žalovanéhoj v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „Úhrada“. Čo sa týka uplatnenej sumy 3.700,91 eura, táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná suma 3.700,91 eura pozostáva z istiny 1.745,83 eura, poplatkov 49,80 eura, štandardného úroku 1.595,61 eura, sankčného úroku 309,67 eura. V ďalšom doplnení žaloby žalobca uviedol, že v súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 04.10.2017 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške.

4. Žalobca ako dôkazy predložil Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro PREMIUM zo dňa 09.04.2015, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Informácie o finančnom sprostredkovaní SFA, Informácia o RPMN, Obchodné podmienky, Potvrdenie o výsluhovom dôchodku, kópiu OP, Rozhodnutie o zvýšení výsluhového dôchodku, Žiadosť o zvýšenie Úverového rámca zo dňa 02.05.2017, Výpis z Pôžičkovej karty Quatro PREMIUM, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2020, Predžalobnú upomienku zo dňa 02.09.2017, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.10.2017, Cenník VÚB, a.s..

5. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

6. V rámci podania doručeného súdu dňa 12.05.2021 zobral žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 359,47 eura (pozn. súdu: chybou v písaní uvedená suma 3.593,47 eura) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 359,47 eura od 21.08.2020 do zaplatenia, a to titulom uplatnených poplatkov a sankčného úroku, na zaplatení ktorých (vrátane prislúchajúceho úroku z omeškania) netrval.

7. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie vo vyššie uvedenej časti (odsek 6.) vo výroku I. zastavil, keď nebolo potrebné zisťovať stanovisko žalovaného k čiastočnému späťvzatiu žaloby, pretože k nemu došlo pred prvým pojednávaním.

11. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

12. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

13. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez prísľušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

14. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti (na čl. 85), a v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie doručené (na čl. 82), svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom súd zistil nasledovný skutkový stav:

15. Medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 09.04.2015 uzavretá zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru žalovanému a vydanie kreditnej karty s dohodnutým úverovým rámcom 2.400,- eur a pravidelnou mesačnou splátkou 80,- eur. Žalovaný z úveru čerpal celkom sumu 3.041,07 eura (nie sumu 3.061,07 eura - vid' odsek 28. rozsudku) a na úver zaplatil celkom sumu 2.480,- eur. Listom zo dňa 04.10.2017 veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na zaplatenie celého dlhu. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka postúpená zo spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. na spoločnosť súčasného žalobcu.

16. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

17. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

18. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so

zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru žalovanému a vydanie kreditnej karty s dohodnutým úverovým rámcom 2.400,- eur a pravidelnou mesačnou splátkou 80,- eur. Hoci žalobca predložil spolu so žalobou Žiadosť o zvýšenie úverového rámca zo dňa 02.05.2017, táto bola podpísaná iba žalovaným; žalobca nepredložil potvrdenie pôvodného veriteľa o schválení zmeny úverového rámca, ako to predpokladá záverečné ustanovenie žiadosti. Nakoniec, žalobca v doplnení žaloby tvrdil, že ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.400,- eur so splátkou vo výške 80,- eur, z čoho vyplýva, že k zmene úverového rámca nedošlo, a súd preto vychádzal z údajov uvedených v zmluve zo dňa 09.04.2015, a nie v žiadosti zo dňa 02.05.2017. Žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky právnym predchodcom žalobcu, a to v celkovej výške 3.041,07 eura, ktorú sumu celkom žalovaný čerpal výbermi z bankomatov a platbami kartou, a ktorá vyplýva z debetných transakcií v predložennom Výpise z Pôžičkovej karty Quatro PREMIUM. Ak žalobca v doplnení žaloby tvrdil, že žalovaný celkom čerpal sumu 3.061,07 eura, uvedené nezodpovedá predloženému výpisu, keď žalobca v rozpore s ním uviedol v doplnení žaloby dvakrát čerpanie označené ako „21.08.2015 22.08.2015 S6AV082C-MODRA-20,00“, hoci z výpisu vyplýva, že v uvedený deň čerpal žalovaný v Modre sumu 20,- eur iba jedenkrát. Z uvedeného potom vyšiel rozdiel medzi sumou uvádzanou žalobcom 3.061,07 eura a sumou zistenou súdom 3.041,07 eura. Žalovaný v prospech kartového účtu plnil celkom 2.480,- eur, ktorá suma vyplýva z kreditných transakcií vo výpise z karty. V dôsledku neplnenia si povinnosti žalovaného právnym predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku listom zo dňa 04.10.2017.

29. Právny vzťah založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že uvedená zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, pretože text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

30. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právnym predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmyslom uvedeného ustanovenia je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje

povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj sa vzťahuje k úveru pri inej výške splátky ako dojednanej, a preto ho nemožno považovať za uvedený pre prípad úveru dojednaného medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Súd poukazuje na znenie citovaného ustanovenia, podľa ktorého celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, má byť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom v prípade tu prejednávanej zmluvy tomu tak nie je. V zmluve tiež nie je správne uvedený údaj o RPMN a predpoklady pre jeho výpočet v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), pretože RPMN sa nevzťahuje na úver poskytnutý žalovanému, pretože vychádza z inej výšky splátky ako dojednanej, a teda neboli uvedené ani správne predpoklady pre výpočet RPMN, čím nebola splnená náležitosť uvedeného ustanovenia, keďže RPMN musí byť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy a tieto predpoklady musia byť uvedené. Okrem toho, RPMN nie je správne uvedená ani v prípade výšky splátok, z ktorých sa pri výpočte vychádzalo, keď v takom prípade by bola RPMN vo výške 26,12 %, a teda RPMN bola uvedená v neprospech spotrebiteľa (správny údaj by bol vyšší). Ďalej sa v zmluve nenachádza náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. aa) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), pretože názov zmluvy neobsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

31. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca, ktorý je v konaní aktívne legitimovaný z dôvodu postúpenia pohľadávky od právneho predchodcu, nemá nárok na zaplatenie úroku ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovaný čerpal úver celkom 3.041,07 eura a zaplatil celkom sumu 2.480,- eur, súd mu vo výroku II. rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zostávajúcu časť poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 561,07 eura a vo zvyšku žalobu vo výroku III. rozsudku ako nedôvodnú zamietol.

32. Súd dodáva, že na vyššie uvedenom závere súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nič nemení skutočnosť, že išlo o revolvingový úver, keďže aj v takom prípade zákon trvá na uvedení všetkých náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ. V tejto súvislosti súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/215/2017-84 zo dňa 28.11.2018, v ktorom odvolací súd uzavrel, že z ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno vyvodit', že by ustanovenie § 9 ods. 2 nebolo treba vzťahovať na revolvingový úver.

33. Keďže žalovaný peňažný záväzok včas a riadne nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny vo výške 561,07 eura i úrok z omeškania, pretože ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 05.10.2017, keďže k zosplateniu úveru došlo dňa 04.10.2017, čo nebolo medzi stranami sporným. Vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 05.10.2017, t.j. vo výške 5% ročne. Vzhľadom na to, že si žalobca uplatnil úrok z omeškania až odo dňa 21.08.2020, súd mu úrok z omeškania vo výške 5% ročne od uvedeného dátumu priznal, keďže nemôže prekročiť žalobu a priznať viac. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 561,07 eura, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy.

34. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú len v časti o zaplatenie sumy 561,07 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 561,07 eura od 21.08.2020 do zaplatenia, preto jej vo výroku II. rozsudku vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku III. zamietol.

35. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

36. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, určil súd žalovanému na splnenie primeranú dlhšiu lehotu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

37. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

38. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

39. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

40. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

41. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

42. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

43. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP, keď žalobca procesne zavinil zastavenie konania v časti istiny 359,47 eura (zobral v tejto časti žalobu bez zavinenia žalovaného späť), pričom zo zvyšnej časti bola žalobcovi priznaná suma 561,07 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 15% a hrubý úspech žalovaného 85%, a teda konečný čistý úspech žalovaného je 70% (85-15). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalovaného voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 70% trov konania. Súd však žalovanému s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP a čl. 17 CSP nárok na náhradu trov konania vo výroku IV. nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovanej uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. a), m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).